

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนูน
เรื่อง ประกาศใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้นายกรัฐมนตรีสั่งการให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน ควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานรัฐถือปฏิบัติ

เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒.๖ หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้งและต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงประกาศใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการดำเนินงาน อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

(นายอุดม พากเพียร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนูน

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้งานของรัฐบาลให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ มีกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มโอกาสความสำเร็จ ลดโอกาสของความล้มเหลว ลดความไม่แน่นอนในผลการดำเนินงานโดยรวมขององค์กร ช่วยให้หน่วยงานสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์กร และยุทธศาสตร์ที่วางไว้ได้

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลนุข จึงได้จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลนุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ๓ ประเด็นได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน การพัฒนา เสริมสร้างคุณภาพบุคลากร และการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ตาม มาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานแผนงาน/ โครงการที่สำคัญ ซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลด้วย

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนุขหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการบริหารความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลนุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน นำไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านบริหารความเสี่ยง และก่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานขององค์กรต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
➤ หลักการและเหตุผล	๑
➤ นิยามความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง	๒
➤ ความเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กร	๓
➤ การบูรณาการกระบวนการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการที่สำคัญขององค์กร	๖
ส่วนที่ ๒ การบริหารความเสี่ยงองค์กรบริหารส่วนตำบลนุนประจักษ์ประมาณ ๒๕๖๗	
➤ แนวทางการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงองค์กรบริหารส่วนตำบลนุน	๑๑
➤ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission)	๑๒
➤ การระบุความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล	๒๐
➤ การดำเนินงานด้านความเสี่ยงสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนุน ปีงบประมาณ ๒๕๖๖	๒๕
➤ สรุปภาพรวมการบริหารความเสี่ยงองค์กรบริหารส่วนตำบลนุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	๓๐
➤ ภาคผนวก	๓๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๔.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่องหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๔.๓/ว ๐๔๐๔.๓/ว๖ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรื่องแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ ตามเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ปี ๒๕๕๘ หมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งกำหนดว่าส่วนราชการต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับได้มีข้อกำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ.๒๕๖๑ ในมาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยงโดยถือ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ พ.ร.บ.การเงินการคลังฯ กำหนด

ทั้งนี้ในปัจจุบันการบริหารความเสี่ยงจำเป็นจะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันประกอบด้วย ๑๐ หลัก คือ

๑. หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
๒. หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
๓. หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money)
๔. หลักความเสมอภาค (Equity)
๕. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)
๖. หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability)
๗. หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency)
๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)
๙. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
๑๐. หลักนิติธรรม (Rule of Law)

/เป็นหลัก...

เป็นหลักที่นำมาใช้ บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและ ความเชื่อมั่นองค์กรให้แก่บุคคลภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตุนจึงได้จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผล การปฏิบัติงาน ตลอดจน การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการ และภารกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรและภายในองค์กร นำมาซึ่งการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือ ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

นิยามความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) คือ เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคต หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) คือ ต้นเหตุ/สาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คือ กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสี่ยงจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยงแบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยการคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเงินและชื่อเสียงขององค์กร เป็นสำคัญโดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบายและวิธีปฏิบัติที่จะช่วยให้มั่นใจว่าได้มีการดำเนินการตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่วางไว้กิจกรรมการควบคุมเกิดขึ้นในทุกระดับ ทุกหน้าที่งานและทั่วทั้งองค์กร ประกอบด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การอนุมัติการมอบหมายอำนาจหน้าที่ การยืนยันความถูกต้องการกระหายอด การแบ่งหน้าที่ และการสอบทานผลการปฏิบัติงาน แบ่งประเภทการควบคุมไว้ ๔ ประเภท คือ

๑) การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสารข้อมูลทรัพย์สิน ฯลฯ

๒) การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์การยืนยันยอดการตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ

๓) การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีแก้ไขให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียม เครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสี่ยงให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

คุณค่าของการบริหารความเสี่ยง

๑. ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่ดีเรื่องความเสี่ยงและควบคุมภายใน
๒. ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Outcome)
๓. ยกระดับระบบและกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันหรือมาตรการเพื่อตอบโต้ต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ให้เข้มแข็งขึ้น
๔. เกิดกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้กับองค์กรจากมุมมองด้านความเสี่ยง
๕. ชื่อเสียงและการยอมรับจาก Stakeholder และสังคมภายนอก ความเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กรกลุ่มพัฒนาระบบบริหารได้รวบรวม

ความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการบริหารความเสี่ยงกับข้อกำหนด ตามยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐
มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว
๒. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐
ในการที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตอันพึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการ วางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประกอบด้วย
 ๑. ด้านความมั่นคง
 ๒. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
 ๓. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
 ๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 ๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องบูรณาการร่วมกันและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในระยะ ๒๐ ปีตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

๓. แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ กำหนดให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่างๆ ให้เกิดผลตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ซึ่งวิธีการจัดทำแผนต้องให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ต้องมีการวัดผลการดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการปฏิรูปประเทศจำนวน ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งแผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารความเสี่ยง

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อำศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

- ๑.หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”
- ๓.เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ
- ๔.การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

๕. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งประกอบไปด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๖. ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลัง

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงทางการคลัง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนความสามารถในการแข่งขัน

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรกระทรวงการคลัง

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การคลังการเงินเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเป็นองค์กรต้นแบบในการบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาล

๗. ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างการปกครองท้องถิ่นให้เข้มแข็งด้วยระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นร่วมขับเคลื่อน ๑๕ - ๒๙ การพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ สู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว จากฐานของท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล ๓๐ - ๔๙ ในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่น ๕๐ - ๖๖ ที่มีคุณภาพเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับภารกิจและทิศทางการพัฒนาของประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาองค์กรด้วยฐานคุณธรรม ความรู้ และสมรรถนะสูงเป็นองค์กรระดับสากลที่สังคมยอมรับ

๘. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบล

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านสังคมและการสาธารณสุข

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการเมือง การบริหาร
- ๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบูรณาการกระบวนการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนกลยุทธ์

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่างๆขององค์กร ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและให้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความรุนแรงตลอดจนมีการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานขององค์กรต่อไป

๓. กระบวนการบริหารความเสี่ยง

๓.๑ การระบุความเสี่ยง (Risk Identification) การระบุความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นการพิจารณาว่ามีสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดที่อาจเป็นปัญหาอุปสรรค ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงาน กิจกรรม และกระบวนการที่ได้ปฏิบัติอยู่ ทั้งในส่วนของการงานตามภารกิจประจำและงานตามนโยบายว่า ตอบสนองและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจของกรมหรือไม่ รวมถึง

/คาดคะเน...

คาดคะเนผลผลิต และผลลัพธ์ของแต่ละงาน กิจกรรมว่าจะเกิดผลในทางใด โดยพิจารณาได้จากกระบวนการหรือกิจกรรม ที่มีความสำคัญ ข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคต และจากการระดมความคิดเห็นของบุคลากรภายในหน่วยงานในการระบุความเสี่ยงจะต้องพิจารณาแหล่งที่มาของปัจจัยเสี่ยง ทั้ง ๒ ด้าน คือ ปัจจัยเสี่ยงภายใน และปัจจัยเสี่ยงภายนอก

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการกระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากร เป็นต้น

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น การเมือง สถานะเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการระบุความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน หรือกิจกรรม หน่วยงานต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานด้วย เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยหน่วยงานสามารถนำประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศูนย์ เรื่องนโยบายต่อต้านพฤติกรรมอันเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน และนโยบายต่อต้านพฤติกรรมการให้ หรือรับสินบน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลศูนย์มาใช้ในการระบุความเสี่ยงได้ ซึ่งปัจจัยเสี่ยง ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตฯ เช่น

๑) การอาศัยตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ให้ตัวเอง

๒) การรับผลประโยชน์จากการดำรงตำแหน่งหน้าที่

๓) การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน

๔) การใช้ข้อมูลลับทางราชการเพื่อแสวงหาประโยชน์แก่ตัวเองและพวกพ้อง

๕) ใช้เวลาทำการของราชการปฏิบัติงานอื่นที่มีใช่งานราชการ แล้วส่งผลต่อความเสียหายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

๖) การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งและเอื้อประโยชน์ให้หน่วยงาน

๗) การให้ของขวัญ ของกำนัลเพื่อหวังความก้าวหน้า

๘) การช่วยญาติมิตรให้ได้งานอย่างไม่เป็นธรรมในหน่วยงาน

๙) การซื้อขายตำแหน่ง การจ่ายผลประโยชน์ทั้งที่เป็นตัวเงินและประโยชน์รูปแบบอื่น เพื่อให้ได้เลื่อนระดับหรือตำแหน่ง

๑๐) เรียกร้อง จัดหา หรือรับสินบน เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๓.๒ การวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง หมายถึง การวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง (ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) โดยอาจพิจารณาถึงผลกระทบทางด้านชื่อเสียงขององค์กร ด้านผู้รับบริการ ด้านบุคลากร ด้านเวลา ด้านความสำเร็จของงาน/กิจกรรม ด้านผลประโยชน์ทับซ้อน การให้หรือรับสินบน เพื่อจัดลำดับ ความสำคัญของความเสี่ยง

๑) การวิเคราะห์ความเสี่ยง ประกอบด้วย การประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (Impact) โดยพิจารณาโอกาสที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยง และประเมิน ระดับความรุนแรงของผลกระทบ เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์และผลกระทบ ของความเสี่ยงที่เหลืออยู่ภายหลังจากมี

มาตรการควบคุมความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินงานผ่านมาแล้ว โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) หมายถึง ความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิด ความเสี่ยงโดยโอกาสแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก โดยประเมินจากขอบเขต ของผลกระทบ ดังนี้ เกณฑ์การประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์

เกณฑ์การประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่ในการเกิด เหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการ เกิดเหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการ เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน การให้หรือรับสินบน
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง	ไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย (๐ – ๒๐%)	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นยาก
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น น้อยมาก (มากกว่า ๒๐ – ๔๐%)	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น น้อยครั้ง
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น ปานกลาง (มากกว่า ๔๐ – ๖๐%)	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น บางครั้ง
๔	สูง	๑-๒ เดือนต่อครั้งแต่ ไม่เกิน ๕ ครั้ง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น มาก (มากกว่า ๖๐ – ๘๐%)	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น บ่อยครั้ง
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือ มากกว่า	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น สูงมาก (มากกว่า ๘๐ – ๑๐๐%)	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้น ประจำ

ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (Impact) หมายถึง ระดับของความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย ตามภารกิจเป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงและมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งแบ่งระดับของผลกระทบออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก โดยประเมินจากขอบเขต ของผลกระทบ ดังนี้

ระดับ	ผลกระทบ	มูลค่าความเสียหาย
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๕ ล้านบาท
๒	น้อย	> ๕ ล้านบาท – ๑๐ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	> ๑๐ ล้านบาท – ๕๐ ล้านบาท
๔	สูง	> ๕๐ ล้านบาท – ๑๐๐ ล้านบาท
๕	สูงมาก	> ๑๐๐ ล้านบาท

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบ (ไม่เป็นตัวเงิน)

ระดับ	ผลกระทบ	ผลกระทบต่อ		ผลกระทบด้านผลประโยชน์ทับซ้อนการให้หรือรับสินบน
		ทรัพยากร	องค์กร	
๑	น้อยมาก	ไม่มีการสูญเสีย	ไม่ส่งผลกระทบ หรือส่งผลกระทบระดับบุคคล	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง
๒	น้อย	สูญเสียเล็กน้อย	ส่งผลกระทบในระดับหน่วยงานภายในได้ กอง/สถาบัน/ศูนย์/กลุ่ม	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	สูญเสียปานกลาง	ส่งผลกระทบระดับหน่วยงาน (กอง/สถาบัน/ศูนย์/กลุ่ม)	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ไม่เหมาะสม
๔	สูง	สูญเสียค่อนข้างมาก	ส่งผลกระทบระดับกรม	ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๕	สูงมาก	สูญเสียมาก	ส่งผลกระทบไปยังภายนอกกรม	ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง

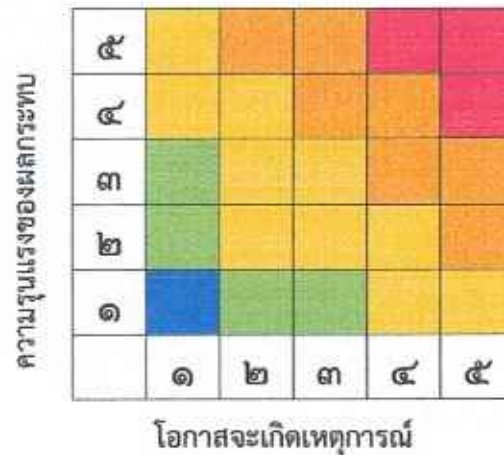
ในการประเมินความเสี่ยงควรระบุเหตุผลและข้อมูลประกอบในการประเมินระดับเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนต่อการเลือกระดับความเสี่ยงและใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการประเมินระดับความเสี่ยงภายหลังการจัดการความเสี่ยง เมื่อทำการประเมินระดับของความเสี่ยงทั้งในโอกาสและความรุนแรงที่เกิดขึ้นแล้ว ให้ทำการคำนวณระดับของความเสี่ยงที่เหลืออยู่ด้วยสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ระดับความเสี่ยง} = \text{ระดับโอกาส} \times \text{ระดับความรุนแรง}$$

๒) การจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยง ให้พิจารณาจากผลการประเมินความเสี่ยง โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง (ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) จากระดับความเสี่ยงน้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก มาจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยงภายหลังจากที่ได้ประเมินความเสี่ยงมาแล้ว โดยพิจารณาตามเกณฑ์ในการจัดการความเสี่ยง ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ลำดับ	ระดับความเสี่ยง	ช่วงคะแนน	เขตสี (ZONE)
๑	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก	๑	ฟ้า
๒	ความเสี่ยงระดับน้อย	๒ - ๓	เขียว
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง	๔ - ๙	เหลือง
๔	ความเสี่ยงระดับสูง	๑๐ - ๑๖	ส้ม
๕	ความเสี่ยงระดับสูงมาก	๒๐ - ๒๕	แดง

แผนภูมิความเสี่ยง

กรอบการกำหนดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (ZONE)

จากแผนภูมิความเสี่ยงจะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตาเกาะได้มีการจัดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (Zone) ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ซึ่งจะได้เชื่อมโยงไปสู่การควบคุม/การจัดการความเสี่ยงทั้งในปัจจุบัน และที่จะได้มีการกำหนดเพิ่มเติมตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (ZONE)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า 	กิจกรรมควบคุมภายใน/มาตรการ ในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตาม การดำเนินการ เป็นระยะๆ	ไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรือ อาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมี แผนงานอื่นรองรับอยู่แล้วระดับน้อย
ระดับน้อย	เขียว 	กิจกรรมควบคุมภายใน/มาตรการ ในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตาม การดำเนินการ เป็นระยะๆ	ไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรือ อาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมี แผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการ ตามกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการ ในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรือ อาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมี แผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว ระดับสูง
ระดับสูง	ส้ม 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง และอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการ ดำเนินการ ตามกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการ ในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมกิจกรรมควบคุม ภายใน/มาตรการโดยหากมีข้อจำกัด ในด้าน ทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มี ความสำคัญในระดับรอง ระดับสูงมาก
ระดับสูงมาก	แดง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการ ดำเนินการ ตามกิจกรรมควบคุมภายใน/ มาตรการ ในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมี ข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความ เสี่ยงให้มีความสำคัญในระดับที่สูงกว่าและ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการติดตามการ ดำเนินการของกิจกรรม ควบคุมภายใน/ มาตรการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ การประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง

๑. การประเมินผลการควบคุม เป็นการดำเนินการภายหลังจากการที่ได้ระบุระดับความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้วให้นำความเสี่ยงมาประเมินผลการควบคุมและการจัดการที่มีอยู่ว่ามีประสิทธิภาพเพียงพหรือไม่และสามารถลดหรือควบคุมความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ต้องปรับปรุง ดังนี้

๑.๑) กรณีเพียงพอ หมายถึง ลด/ควบคุมความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้

๑.๒) กรณีต้องปรับปรุง หมายถึง ไม่สามารถลด/ควบคุมความเสี่ยงได้

๒. การจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ โดยสทมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยพิจารณาต้นทุนการจัดการความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีทางเลือกที่จะจัดการกับความเสี่ยงอยู่ด้วยกัน ๔ วิธี ดังนี้

๒.๑) กรณียอมรับความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับให้มีความเสี่ยงได้ เพราะต้นทุนการจัดการความเสี่ยงสูงอาจไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุ จากปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม และไม่อาจเลือกใช้วิธีอื่นได้

๒.๒) กรณีหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ มีผลกระทบกับองค์กร แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม หรือกระบวนการงานอย่างสูง ซึ่งไม่สามารถจัดการได้ด้วยวิธีอื่น โดยอาจควบคุมได้ด้วยการยกเลิก/ปรับเปลี่ยน เป้าหมาย/โครงการ/งานหรือกิจกรรม

๒.๓) กรณีถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ต้องดำเนินการถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่น เช่น จ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น โดยอาจเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับ - ความเสี่ยงที่มีขนาดความรุนแรงมาก เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ/วินาศภัย - ความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการในเรื่องที่ไม่มีความชำนาญ - ความเสี่ยงที่ต้องปฏิบัติงานที่มีปริมาณมากในเวลาอันจำกัด เป็นต้น

๒.๔) กรณีควบคุม/ลดความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทางการควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายในและอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ การควบคุมภายใน หรือเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทางการควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและมีได้อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ แผนรองรับ/มาตรการ

๓. การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ให้ทุกหน่วยงานนำผลการการระบุความเสี่ยงการวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง และแนวทางการจัดการความเสี่ยง มาจัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยงของหน่วยงานต่อไป

๓.๔ การติดตามประเมินผล การติดตามประเมินผล เป็นการติดตามประเมินผลความคืบหน้าและผลการดำเนินการ ตามแผนบริหารความเสี่ยง รวมทั้งปัญหา/อุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยติดตามเป็นรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

๓.๕ การทบทวนการบริหารความเสี่ยงเป็นการทบทวนกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์และประเมินการบริหารจัดการ ความเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมควบคุมภายในหรือการจัดการที่ได้มีการดำเนินการในงวดที่ผ่านมาว่ามีประสิทธิภาพ หรือไม่ ถ้ายังมีความเสี่ยงเหลืออยู่ หรือพบความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น จากการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม วิธีการปฏิบัติงาน เป็นต้น โดยใช้แบบ บส.๑ ถึง บส.๓ เพื่อใช้ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในงวดถัดไป

๔. การจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง ตามภารกิจหลักองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

๔.๑ รายงานการบริหารความเสี่ยงของงานตามภารกิจหลัก โดยใช้แบบฟอร์มการบริหารจัดการความเสี่ยงของงานตามภารกิจหลัก ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย (กำหนดให้นำเสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานผลการบริหารความเสี่ยงภายใน วันที่ ๑๕ ตุลาคมของปี)

- ๑) การระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง (แบบ บส.๑)
- ๒) การวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบความเสี่ยง (แบบ บส.๒)
- ๓) การประเมินผลการควบคุมและการจัดการความเสี่ยง (แบบ บส.๓)
- ๔) แผนการจัดการความเสี่ยง (แบบ บส.๔)
- ๕) การติดตามการจัดการความเสี่ยง (แบบ บส.๕)

ตารางสรุปการจัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดทำรายงานในระดับส่วนงานย่อย (สำนัก/กอง)	การจัดทำรายงานในภาพรวม ขององค์การบริหารส่วนตำบล (ระดับหน่วยงานของรัฐ)
๑. รายงานการประเมินองค์ประกอบของการควบคุมภายใน – ระดับส่วนงานย่อย	๑. รายงานการประเมินองค์ประกอบของการควบคุมภายใน (ระดับหน่วยงานของรัฐ) แบบ ปค.๕
๒. แบบ บส.๑ การระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง	๒. รายงานการประเมินผลการควบคุมภายใน (แบบ ปค.๕)
๓. แบบ บส.๒ การวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบความเสี่ยง	
๔. แบบ บส.๓ การประเมินผลการควบคุมและการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๕. แบบ บส.๔ แผนการจัดการความเสี่ยง	
๖. แบบ บส.๕ การติดตามการบริหารจัดการความเสี่ยง	๓. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการปรับปรุงการควบคุมภายใน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	ปัจจัยเสี่ยง	สาเหตุของความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาสที่ จะเกิด (๖)	ผลกระทบ (๗)	ลำดับความ เสี่ยง (๘)	ระดับความ เสี่ยง (๙)
(๑) ๑. งานสาร บรรณ	(๒) - เพื่อให้งานสารบรรณ มีความ เป็นระบบมากยิ่งขึ้น สามารถ สืบค้นได้สะดวก และรวดเร็ว และปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความ ถูกต้องตามระเบียบ	(๓) - การลงเลขหนังสือรับ- ส่ง คำสั่งและประกาศ ที่ ยังขาดความต่อเนื่องและ ไม่มีการจัดเก็บหนังสือ ให้ถูกต้องตามระเบียบ สารบรรณ	(๔) - การลงเลขหนังสือรับ-ส่ง ในบางครั้งเจ้าของเรื่องมาลง เลขจองหนังสือโดยไม่ได้ ระบุชื่อเรื่องและไม่นำสำเนา คู่มือไปไว้กับธุรการกลาง ทำให้ไม่ทราบว่า เป็นเรื่อง เกี่ยวกับอะไร ซึ่งอาจทำให้ เกิดความล่าช้าในการสืบค้น	(๕) O	๒	๒	๔	ปานกลาง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๑) กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	(๒) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	(๓) ปัจจัยเสี่ยง	(๔) สาเหตุของความ เสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
๒. การ ป้องกันและ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด	- เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห การแพร่ระบาดของยาเสพติดใน กลุ่มประชาชนทุกเพศ ทุกวัย	๑. การแพร่ระบาดของยา เสพติดในชุมชน ๒. ประชาชนไม่ให้ความ ร่วมมือในการแจ้งเบาะแส ผู้ค้าและผู้เสพ ทำให้ยากต่อ การควบคุมป้องกันปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่	๑. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนเนื่องจากกรณี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ความอยากรู้อยากลอง หรือการชักชวนกันไปกลุ่มวัยรุ่น ๒. การขาดความอบอุ่นใน ครอบครัวหรือการขาดการดูแล เอาใจใส่จากผู้ปกครอง	○	๒	๓	๖	ปานกลาง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลคู อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	ปัจจัยเสี่ยง	สาเหตุของความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
(๑) ๓. การกำจัด ขยะมูลฝอย	(๒) - เพื่อให้กิจกรรมการเก็บขนและ การกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่มี ประสิทธิภาพไม่มีปัญหาขยะ ตกค้างในพื้นที่	(๓) ๑. ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีประชากรที่เพิ่ม มากขึ้น ส่งผลต่อการจัดการ ขยะมูลฝอยขององค์การ บริหารส่วนตำบลคู ๒. มีปริมาณมากของขยะที่ ไม่สามารถนำกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่มาก เนื่องจาก เป็นขยะจากเศษวัสดุจาก การประกอบอาหาร ซึ่งเป็น ขยะเปียก	(๔) ๑. ไม่มีพื้นที่ในการกำจัดขยะมูล ฝอย ๒. ประชาชนขาดความเข้าใจ เกี่ยวกับการทิ้งขยะถูกต้อง	(๕) ○	๓	๔	๑๖	สูง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๑) กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	(๒) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	(๓) ปัจจัยเสี่ยง	(๔) สาเหตุของความเสี่ยง	(๕) ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
๔. การ ป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย	- เพื่อช่วยเหลือประชาชนจาก ภัยพิบัติต่างๆ และบรรเทาสา ธารณภัยที่เกิดขึ้นกับประชาชน อย่างทันทั่วถึง	- การช่วยเหลือ ประชาชนล่าช้าเนื่องจาก บุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีไม่ เพียงพอ ในกรณีที่เกิดภัย พิบัติและเกิดความเสียหาย เป็นวงกว้าง	๑. วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ๒. มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่ เพียงพอ ยังมีข้าราชการ ผู้รับผิดชอบตำแหน่งเจ้า พนักงานป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัยโดยตรง ทำให้ ปฏิบัติงานล่าช้าและเกิดความ เสียหาย ขาดประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงาน	O	๒	๕	๓๐	สูง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	ปัจจัยเสี่ยง	สาเหตุของความเสี่ยง	ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
(๑) ๕. ด้านการ จัดเก็บรายได้	(๒) - เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จัดเก็บได้ครบถ้วนถูกต้อง ไม่มี สูญหนี้ค้างชำระเป็นไปตาม ระเบียบ	(๓) - ประชาชนบางส่วนมี การชำระภาษีล่าช้าไม่ ตรงตามที่กำหนด บาง รายไม่มาชำระภาษี	(๔) ๑. ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการประเมิน ภาษี การชำระภาษี ๒. ประชาชนบางส่วนมีการ ชำระภาษีล่าช้าไม่ตรงตามที่ กำหนด บางรายไม่มาชำระภาษี	(๕) F	๒	๒	๔	ปานกลาง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการปฏิบัติงาน/โครงการ/ขั้นตอนหลัก	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	ปัจจัยเสี่ยง	สาเหตุของความเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความเสี่ยง (๘)	จัดลำดับความเสี่ยง (๙)
(๑) ๖. กิจกรรมด้านงานบริหารการศึกษา	(๒) - เพื่อให้งานบริหารการศึกษาและงานส่งเสริมการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามที่ออกกฎหมายกำหนด	(๓) ๑. การจัดการศึกษาปฐมวัย ยังไม่ได้มาตรฐาน ๒. ด้านสถานที่ภายในบริเวณเขตพื้นที่ได้รับการปรับปรุงเพียงบางส่วนเท่านั้น ๓. อุปกรณ์ภายในสนามเด็กเล่นเก่าเนื่องจากมีงบประมาณที่จำกัด อาจทำให้เกิดอันตรายกับเด็กได้และไม่เพียงพอสำหรับเด็ก	(๔) ๑. ด้านสถานที่ภายในบริเวณเขตพื้นที่ได้รับการปรับปรุงเพียงบางส่วนเท่านั้น ๒. อุปกรณ์ภายในสนามเด็กเล่นเก่าเนื่องจากมีงบประมาณที่จำกัด อาจทำให้เกิดอันตรายกับเด็กได้และไม่เพียงพอสำหรับเด็ก	(๕) O	๒	๒	๔	ปานกลาง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลคูน้ำ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๑) หน่วยงาน ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	(๒) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	(๓) ปัจจัยเสี่ยง	(๔) สาเหตุของความเสี่ยง	(๕) ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
๗. กิจกรรม ด้านการ ส่งเสริม การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	(๒) ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้ พนักงานที่ปฏิบัติงานที่ด้านการ เรียนการสอนมีความรู้ความ เข้าใจที่เพียงพอในการ ปฏิบัติงาน ๒. เพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการ เรียนการสอนและเครื่องเล่น เสริมทักษะ พัฒนาการเด็กให้ เพียงพอในการปฏิบัติงานให้ สำเร็จลุล่วง ๓. เพื่อจัดสถานที่สนามเด็กเล่น บรรยากาศ ภูมิทัศน์ สำหรับ เรียนรู้ให้เด็กได้เรียนรู้จากสื่อที่ เป็นของจริง	(๓) ๑. เจ้าหน้าที่ขาดการอบรม ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร โดยจะเห็นได้จาก การวัดผลประเมินผล ประจำปีของ สพด. ๒. วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียน การสอนมีค่อนข้างจำกัด ๓. สถานที่เล่น โดยที่ขนาด ของเครื่องเล่น เช่น สไลด์ เดอร์ มีขนาดใหญ่	(๔) ๑. ด้านสถานที่ภายในบริเวณ ศพด. ยังคับแคบ มีพื้นที่จำกัด ได้รับการปรับปรุงเพียงบางส่วน เท่านั้น ๒. อุปกรณ์ภายในสนามเด็กเล่น เก่าเนื่องจากมีงบประมาณที่ จำกัด อาจทำให้เกิดอันตรายกับ เด็กได้และไม่มีเพียงพอกับ จำนวนเด็ก	○	๓	๔	๑๒	สูง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน หน่วยตรวจสอบภายใน องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๑) กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	(๒) เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	(๓) ปัจจัยเสี่ยง	(๔) สาเหตุของความเสี่ยง	(๕) ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
๔. ด้านการ ตรวจสอบ ภายใน	- เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การบริหารงบประมาณ การเงิน การ พัสดุ และทรัพย์สิน รวมทั้งการ บริหารงานด้านอื่น ๆ ตลอดจน ตรวจสอบระบบการดูแลรักษา และความปลอดภัยของ ทรัพย์สิน และการใช้ทรัพยากร ทุกประเภท	๑. ขาดความน่าเชื่อถือ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบภายใน อาจเผลอ น้อยกว่าหน่วยรับตรวจใน เรื่องวัสดุ ๒. การวางแผนการ ตรวจสอบภายในไม่ ครอบคลุมทุกกิจกรรมและ ทุกภารกิจ ๓. กระบวนการปฏิบัติงาน ตรวจสอบภายในมีความ ยุ่งยากสลับซับซ้อนต้องคิด วิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา และความเสี่ยงในแต่ละ	๑. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ยังขาดประสบการณ์และความรู้ ความเข้าใจใน ขั้นตอน กระบวนการทำงาน	O	๒	๒	๔	ปานกลาง

ตารางแสดงการระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยงาน หน่วยตรวจสอบภายใน องค์การบริหารส่วนตำบลน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กระบวนการ ปฏิบัติงาน/ โครงการ/ ขั้นตอนหลัก	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด (๒)	ปัจจัยเสี่ยง (๓)	สาเหตุของความเสี่ยง (๔)	ประเภท ความเสี่ยง (S-O-F-C)	การประเมินความเสี่ยง			
					โอกาส (๖)	ผลกระทบ (๗)	ระดับความ เสี่ยง (๘)	จัดลำดับ ความเสี่ยง (๙)
(๑) (ต่อ) ๔. ด้านการ ตรวจสอบ ภายใน		ภารกิจหรือในแต่ละกิจกรรม เพื่อประมวลและรายงานผล การตรวจสอบให้ผู้บริหาร ทราบภายใน		(๕)				

แบบรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงและควบคุมภายในของงานตามภารกิจหลักลำดับภารกิจในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนปฏิบัติการ
(ใช้อ้างอิงรหัสปัจจัยเสี่ยง)

ลำดับภารกิจ	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๐๑	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๐๑. พัฒนาการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงระบบระบายน้ำ สะพาน	๐๑. เศรษฐกิจชุมชน	๐๓. กองช่าง	กองคลัง
		๐๒. พัฒนาระบบแหล่งน้ำประปา	๐๒. ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชน	๐๓. กองช่าง	
		๐๓. พัฒนาการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้า	๐๓. ยุทธศาสตร์กรมและการโยธา	๐๓. กองช่าง	
		๐๔. เพื่อการเกษตรและบำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะตามจุดต่าง ๆ		๐๓. กองช่าง	
		๐๑. พัฒนาจัดท/ปรับปรุงสถานที่จำหน่ายสินค้า	๐๑. แผนงานการเกษตร	๐๑. สำนักปลัด	
๐๒	การพัฒนาด้านสังคมและการสาธารณสุข	๐๒. พัฒนาการส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร	๐๒. แผนงานการพาณิชย์	๐๑. สำนักปลัด	
		๐๓. พัฒนาด้านส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ		๐๑. สำนักปลัด	
		๐๔. พัฒนาการสนับสนุนกองทุนกลุ่มอาชีพ		๐๑. สำนักปลัด	
		๐๑. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	๐๑. แผนงานสาธารณสุข	๐๑. สำนักปลัด	
๐๓	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน				

	๐๒. พัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน	๐๒. สังคมสงเคราะห์	๐๑. สำนักปลัด
	๐๓. พัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมใบด้านขยะมูลฝอย สิ่งปฏิสและน้ำเสียในชุมชน	๐๓. แผนงานรักษาความสงบ	๐๑. สำนักปลัด
	๐๔. พัฒนาส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน	๐๔. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๐๑. สำนักปลัด
๐๔	การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการกีฬา	๐๑. การศึกษา	๐๔. กองการศึกษาฯ
		๐๒. พัฒนาด้านภูมิปัญญาวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	๐๔. กองการศึกษาฯ
๐๕	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๐๑. แผนงานการเกษตร	๐๑. สำนักปลัด
๐๖	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๐๑. พัฒนาด้านการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๐๑. สำนักปลัด
		๐๑. พัฒนาด้านองค์กรสู่ความเป็นเลิศ	๐๑. สำนักปลัด
		๐๒. พัฒนาขีดความสามารถการทำงานบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	๐๑. สำนักปลัด
		๐๓. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร/สารสนเทศ	๐๑. สำนักปลัด
		๐๔. พัฒนาส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	๐๑. สำนักปลัด

